

“Trở lại tham nhũng bây giờ thì lấy ai mà... lãnh đạo?”

Chuyện kể: trong một cuộc họp chi bộ ở Việt Nam, một đồng viên bả mang ra kiếm điếm và tham nhũng. Những đồng viên này bả bắt quố tang và đã thành khố n nhố n tồ i. Trước mặt các đồng chí của mình, với vẻ mặt nghiêm trang và nồ c mớ rồ m rồ m, ông bắt đầu bài tồ kiếm điếm bả ng mớ tồ i chào trân trọng:

“Kính chacha các đồng chí trong chi bộ.
Kính thưa các đồng chí chacha bả.”

Câu chuyện ý vị và sâu sắc. Nó cho thấy ở Việt Nam, liên quan đến vấn đề tham nhũng, số

khác biệt giữa các đồng viên chacha nôm mọt đi m: mọt sổng i đã bả và đi đa sacha bả. Vây thôi. Không hề có ngồng thanh liêm và trong sạch.

Không có và, trong tình hình chính trị Việt Nam hiện nay, không thể và sẽ không bao giờ có mọt thổng kê nào cả thể với con số các đồng viên tham nhũng. Nhổng tài liệu do các cơ quan quốc tế công bố, chổng hiện Việt Nam “đồng c” xếp vào hàng thấp ba trong danh sách các nước tham nhũng nhất vùng châu Á – Thái Bình Dương có lẽ chỉ có ý nghĩa tống đi. Số thực có khi còn tệ hơn hiện nay. Trong trường hợp này, tôi tin vào kinh nghiệm thực tiễn của dân chúng hiện là các con số thổng kê chính thức.

Mọi người Việt Nam, đang sống hoặc đã từng sống ở Việt Nam, hãy tự đặt cho mình hai câu hỏi:

Mọt, có bao giờ mình hoặc bạn bè và thân nhân của mình từng dứt lốt mọt số tiền nào đó để công việc đồng c trôi chảy? Ví dụ, cho công an phòng đồng c chổng nhôn mọt lo ngại gì y tế gì đó; cho hiện trường đồng c con mình đồng c nhôn vào học mọt trường tiểu hay trung học nào đó; cho mọt nhân viên trong bộ nh viên đồng c nhà mình có đồng c mọt cái gì đồng c nôm, v.v...

Hai, có đồng viên hay viên chức nào ở Việt Nam có mọt số ng kham khổ hơn nhổng ngồng dân bình thường có mọt đồng c (chính thức) tống t?

Tôi tin câu trả lời phải biến nhổng cho câu hỏi thế nhổng là Có và cho câu hỏi thế hai là Không.

Trong mọt xã hội đồng c trị nh Việt Nam, tất cả các đồng viên đều nôm gì các chức vụ quan trọng trong guổng máy nhà nước, trung ương xuống địa phương, tất cả các cơ quan chính phủ đến các công ty quốc doanh. Đồng c chính thức cả các đồng viên y, dù biệt chức chức vụ nào, cũng đều rớt thấp. Ngay cả đồng c của mọt thủ trưởng, nhồng i tiết lộ cả ông Nguyễn Tiến Dĩnh, Thủ trưởng Bộ Nội Vụ kiêm Đồng bả Quốc Hả thành phố Hà Nội, chỉ có năm triệu (5.000.000) đồng.

<http://daibieuquochoi.vietnamnet.vn/content.aspx?id=612> Năm triệu đồng là bao nhiêu? Chổng đồng c đồng c với hiện 260 đô la Mỹ (theo hiện suất hiện nay là mọt đô la Mỹ ăn 19.000 đồng Việt Nam). Với vớt giá và mọt số ng ở Việt Nam hiện nay, số đồng c y chổng đồng c ngồng ta sống mọt

cách chết và t. Như vô số những người lao động bình thường và lam lũ khác. Vậy mà, ở Việt Nam, hầu như không có đồng viên nào nghèo khổ. Tất cả đều có mức sống cao hơn hẳn những người dân bình thường. Tại sao? Họ có nguồn thu nhập nào khác chăng? Có lẽ có. Những người như tất cả đều nằm trong... túi của người khác.

Những chuyên như vậy có thể kiểm tra dễ dàng trong đời sống hàng ngày. Thử nhìn vào những sống của các chức vụ, phó chức vụ, bí thư đảng, phó bí thư đảng ngay cấp phường, cấp xã mà xem. Rồi thử nhìn lên mức sống của các cán bộ lãnh đạo tổ chức quần, huyện lên cấp tỉnh, thành phố và lên cao hơn nữa, cấp trung ương mà xem. Có người nào mà da dẻ không hồng hào mà nhợt nhạt? nhà cửa không khang trang, xe cộ không bóng loáng? con cái không đi du học ở nước ngoài, phần nhiều của con đảng thì tức vụ tài chính? Có người nào phải lo âu tính toán cho từng buổi đi chợ như hàng chục triệu người dân bình thường khác?

Nguyễn Tiến Đình cho biết rằng ông cha ông cha có năm triệu đồng mỗi tháng. Tôi không hề biết ông, nhưng tôi dám cam đoan là căn nhà ông thuê trong ngõ y đang sống (chắc không phải căn nhà ông mua ở cấp trong thị trấn đang thuê ở chợ) không phải là một căn nhà trệt trong một con hẻm khu phố ở tèn nào đó; trong nhà, nhất định sẽ không thiếu một cái ghế ngồi xa hoa nào cả. Nếu ông có con đang trong lứa tuổi đi học, tôi chắc hẳn rằng chúng sẽ học đâu đó ở ngoài quốc. Rồi ông uống nước chè không phải là rượu ở đâu mà một số xuýt xoa trong nước. Thuộc lá ông hút, nếu ông nghiện, chắc hẳn sẽ là thuốc lá ngoại. Đi chợ, vợ ông hay người giúp việc, sẽ không phải để đo tính toán từng miếng thịt hay từng bó rau như bao nhiêu gia đình khác cùng mức sống như ông.

Nếu tham nhũng có ở đâu cũng có. Và thời nào cũng có. Ngay ở Mỹ hiện nay, không ai dám bảo đảm là không có tham nhũng. Từng thế kỷ, phó thế kỷ và các bộ phận của thế kỷ là không tham nhũng. Nhưng còn quan chức các cấp địa phương, đặc biệt là cảnh sát? Thử hỏi tôi không chắc. Và có lẽ cũng không ai dám chắc. Thế nhưng, tôi dám chắc một điều: Tham nhũng, ở Mỹ cũng như các quốc gia Tây phương, nếu có, chắc hẳn là những ngoại lệ. Là ngoại lệ, chúng khá hiếm hoi. Và, nếu bắt phát hiện, chắc hẳn, chúng sẽ bị lên án gay gắt.

Ở miền Nam trước 1975 chắc hẳn cũng có tham nhũng. Nhưng nó là khác. Chắc hẳn, ông Trần Văn Hoàng, người từng giữ chức phó thế kỷ thế kỷ ở bộ y tế, đã không phải than thở: “Trên hết tham nhũng thì lấy ai mà làm việc?”

Câu nói này cho thấy ông Trần Văn Hoàng thấy hai điều: một, nếu tham nhũng rồi thì phải bị trừng phạt; và hai, có ít nhất một số người lãnh đạo không tham nhũng. Cái khó của những người lãnh

‘Kính thưa các đồng chí chiến bạn!’

Tác Giả: Nguyễn Hồng Quốc

Thứ Hai, 24 Tháng 5 Năm 2010 20:57

Đạo lý là khó học không thể kiếm ra các thu nhập hay công tác viên hoàn toàn trong sách.

Còn bây giờ? Chắc chắn câu nói của Trần Văn Hồng vẫn còn chính xác. “Trên hết tham nhũng thì lấy ai mà làm việc?” Nhưng có lẽ phải thêm một câu này nữa: “Trên hết tham nhũng bây giờ thì lấy ai mà... lãnh đạo?”

Nếu thu nhập công tham nhũng mà lãnh đạo trong sách thì ngược lại ta còn hy vọng là tình hình, một lúc nào đó, sẽ thay đổi. Nhưng nếu thu nhập công và lãnh đạo đều tham nhũng, ăn ăn ăn, nhấm nhấm, thì mọi hy vọng đều biến thành ảo vọng. Đáng sợ hơn quy định sách bị biến thành một đám mafia chỉ theo đuổi một mục tiêu duy nhất là: cướp đoạt lẫn nhau để vét sạch tài sản của đất nước.

Nguyễn Hồng Quốc